© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

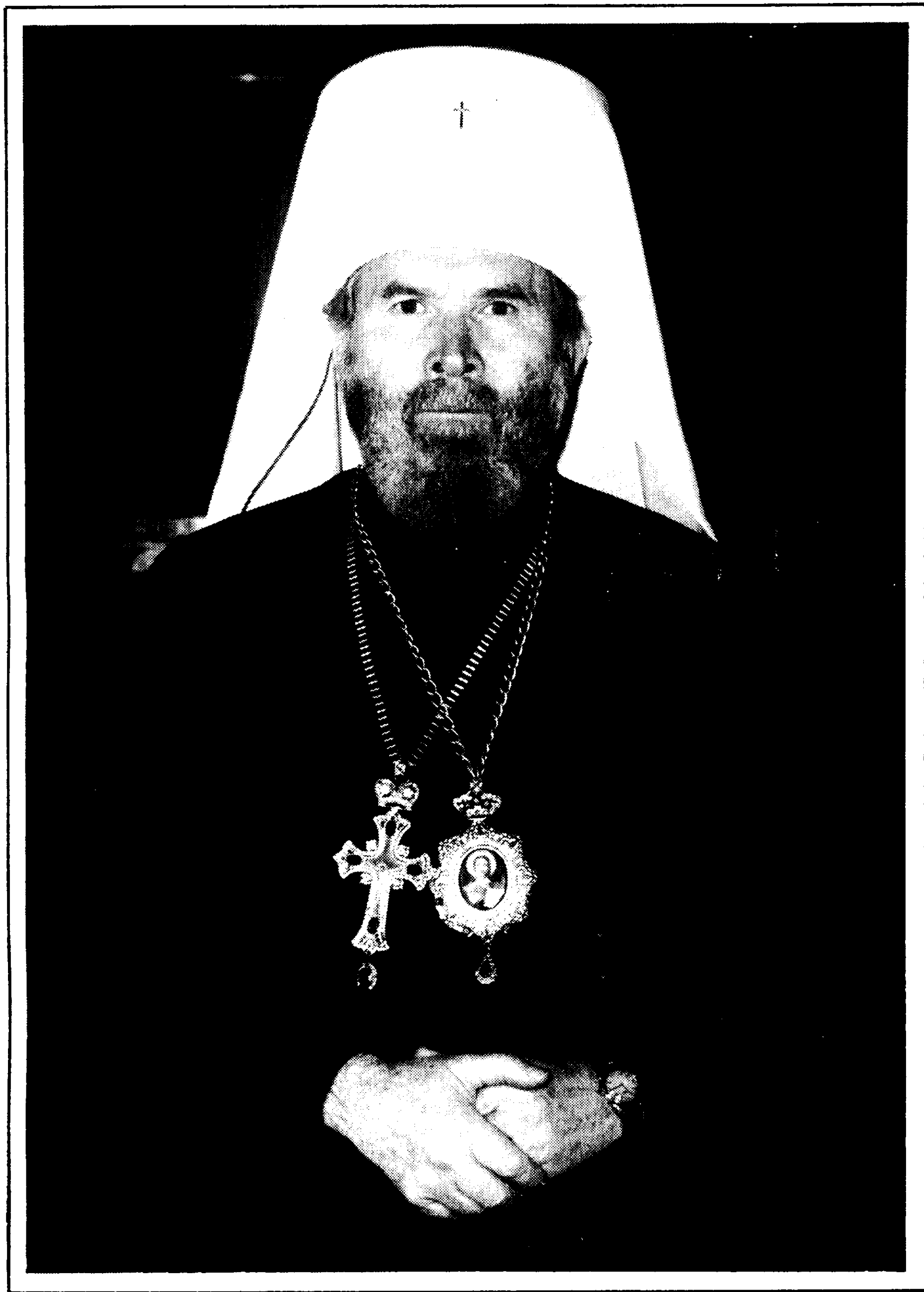
The Byelorussian Times

ЧАС

Двумоўны беларускі часапіс у З.Ш.А.

No.46, Vol.9, USPS 345-170 November 1984 9-06 Parsons Blvd., Flushing, N.Y. 11357 Price $1.35

ВІТАЕМ НОВАПАСТАЎЛЕНАГА МІТРАПАЛІТА ІЗЯСЛАВА

ВЫСОКАПРЭАСЬВЯШЧЭННЫ ЎЛАДЫКА МІТРАПАЛІТ ІЗЯСЛАЎ
Most Reverend METROPOLITAN IZIASLAV elected last May in Manchester, England, to head the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church

BIASED REPORTING

AND "RECKLESS DISREGARD FOR THE TRUTH" IS FOUND IN BOTH AMERICAN AND BYELORUSSIAN MEDIA AND IS USED EXTENSIVELY BY BYELORUSSIAN DISSIDENTS IN THE U.S.

"Reckless disregard for the truth" is the term used by General Westmoreland's attorneys in his libel suit against Mike Wallace and the CBS Television Network resulting from their presentation on the "60 Minutes" program of a segment entitled "The Uncounted Enemy: A Vietnam Deception". The main thrust of the program was to place most of the blame for the U.S. loss of the Vietnam War and 57,000 American lives on the shoulders of General William Westmoreland, the former commander of the U.S. military forces in Vietnam.

On May 16, 1982, the "60 Minutes" program presented another segment called "The Nazi Connection". This time Mike Wallace with the help of John Loftus charged that "there are more than 300 Byelorussian Nazis living in the U.S. today". Later that summer this segment was repeated on the "60 Minutes". U.S. government officials, the head of the Office of Special Investigations and State Department personnel categorically denied the allegations made by Loftus and Wallace and characterize Loftus, a former employee of the OSI, as a sloppy researcher who tends to sensationalize.

This newspaper and all other Byelorussian publications in the U.S. and Canada strongly protested CBS's libelous presentation of Byelorussians as Nazis or Nazi sympathizers and we are very glad that General Westmoreland has enough determination and funds to sue the CBS Television Network. It has been reported that more than half a million dollars has already been spent in the Westmoreland litigation. No doubt some of the Byelorussians who were named "Nazis" by Mike Wallace and CBS would be suing the Network if they had resources equivalent to General Westmoreland's.

The above two examples may appear as extreme cases of biased or sensational reporting by the media which they no doubt are, but we must also remember that this perception is magnified by their wide publicity. Every publisher has his own views on almost every subject which he tries to emphasize in his publication and there is nothing wrong with that as long as his views are not represented as the only views, as long as they are not lies, are not contradicted by facts and do not cause harm to individuals or the community.

We have only to look at our own Byelorussian press here in the U.S., namely the largest monthly Byelorussian-language newspaper, *Bielarus*. Is *Bielarus* fair in its reporting of facts or controversial issues? Regretably it is not. As an example we may consider the current schism in the Byelorussian Autocephalic Orthodox Church (BAOC) and how *Bielarus* reports the issue.

The BAOC is a world-wide church which plays a very important role of unifying and cementing the various Byelorussian groups and communities in the Free World. Many Byelorussian civic organizations would not exist today if the church did not provide them with facilities and the opportunity for members to meet for social functions and every week after the church services. Any disorder in the BAOC clearly has a serious

(continued on page 2)

RESOLUTION

Adopted at the General Convention of the BAOC concerning the defrocked and expelled former Archbishop, Michael Macukievich.

THE THIRD GENERAL CONVENTION of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church, duly convened and a quorum being present, this 28-th day of May 1984, at the Saint Mary of Zyrovicy Parish in the City of Manchester, the United Kingdom –

HAVING heard, deliberated and considered the evidence and reports presented to it, and having found:

THAT Michael Macukievich, the defrocked and expelled clergyman of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church, formerly known as Archbishop Mikalay:

(a) breached the canons of the Holy Apostolic Orthodox Church and the constitution or Statute of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church on numerous occasions by, among other violations of his bishop's oath:

(i) rebelling against his superior, Metropolitan Andrew, the former Primate of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church;

(ii) attempting to depose said Metropolitan Andrew by use of falsehoods and wilful campaigns to undermine the integrity and authority of the Primate;

(iii) disseminating rebellion in the parishes of another Diocese;

(iv) preaching false and schismatic doctrine to unknowing believers of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church;

(v) giving false testimony under oath; and

(vi) seeking to establish a congregational-type of church in the hierarchical polity practiced by the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church;

(b) had been duly and properly defrocked, expelled and excommunicated from the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church by the Council of Bishops for his above-enumerated transgressions of canons and the constitution or Statute of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church;

(continued on page 3)

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

A Demand for Byelorussian Religious Broadcasts by R. L.

Dr. Sakharov, a non-believer himself, estimates that there are more than 10,000 "prisoners of conscience" in the USSR (including Byelorussia) and that one fifth of them are held because of their religion. Father Bordeaux who heads the Keston College center for the study of religious persecutions in the Communist countries estimated that there are hundreds of thousands, perhaps millions, in the USSR who have been persecuted for their religious beliefs.

After a period of easing, religious persecution in Byelorussia as well as in other Russian-occupied countries has risen sharply in 1977 apparently as a response to the endorsement of religious liberty by the Helsinki Agreement signed in 1976.

Yet, in spite of these persecutions, according to knowledgeable sources and people who have been studying religious freedom in the USSR, it has become apparent that religion – especially Christian Orthodox faith – is becomming more and more important to the people of the USSR and Marxism less so.

Many believe, and a compelling argument can be made, that if the Russian-Soviet regime in Moscow would grant real religious liberty in the USSR, world peace would follow as well as liberty for the Captive Nations.

So why isn't the Byelorussian section of Radio Liberty (RL) emphasizing religious broadcasts to the occupied Byelorussia?

On those rare occasions that RL broadcasts religious programs to Byelorussia, why do they have to be translations of foreign broadcasts such as those by Michael Myerson or Alexander Schonemann? Neither one of them is Byelorussian and they know nothing about Byelorussia.

Why on at least one occasion (known to us) did RL broadcast a religious message by a defrocked, expelled and excommunicated former Bishop of the BAOC? Surely this was done to ridicule the Byelorussian Church and not to aid its prestige.

Why hasn't RL at any time requested broadcast materials from the late Metropolitan Andrew of the BAOC or his successor Metropolitan Iziaslav?

Why is RL ignoring the most important Byelorussian religious institution in the Free World, namely the Byelorussian Autocephalic Orthodox Church, whose existence is known to the people of the occupied Byelorussia?

WE DEMAND that RL expand its religious broadcasts to Byelorussia and that the voice of the Byelorussian National Church in exile, namely of the Byelorussian Autocephalic Orthodox Church and its head, Metropolitan Iziaslav, be broadcast regularly to the people of Byelorussia.

A RECORD OF SHAME

The BAOC's letter to the Byelorussian section at Radio Liberty, printed below, is self explanatory. It is our hope that publication of this letter will reveal to the generally uninformed and trusting public how untrustworthy the newsgathering service at the Byelorussian section of Radio Liberty really is.

It is unthinkable that Radio Liberty would neglect to broadcast such an important event to the Byelorussian communities throughout the world as the election of a new Metropolitan. Yet this is exactly what happened and there wasn't even the courtesy and a decency of a response to the letter.

One wonders what are those bureaucrats being paid for?

– Editor

* * *

June 7, 1984

Radio Free Europe –
Radio Liberty, Inc.
1775 Broadway
New York, N.Y. 10019

Re: Byelorussian Language Broadcasts

Gentlemen:

We are forwarding to you –

(1) the Announcement from the BAOC Consistory of June 1, 1984,

(2) the Resolution adopted by the 3-rd General BAOC Convention in Manchester, England, on May 28, 1984;

(3) English translations of both above items.

These are news of some importance and we want you to use them in your broadcasts to Byelorussia. We hope you will let us know beforehand of the schedule and wave lengths of broadcasts in which you plan to use these items.

This is the second time that we provide you with news for your broadcasts in the Byelorussian language. Yet our letter of April 9, 1984, with the enclosed Archpastoral Easter Message by the Most Rev. Archbishop Iziaslav, went unanswered by you. May we remind you that it is not one of your prerogatives to play politics with the news sent to you by the local Byelorussian-American Communities – you cannot ignore them just because they appear not to be up to your partisan liking. Anyway it is an elementary rule of courtesy to at least acknowledge the receipt of items sent to you – you failed to do even that.

In case you repeat your deplorable performance also this time we shall be compelled to lodge a complaint with proper authorities.

Consistory of the BAOC

Ад РЭДАКЦЫІ

Пасьля доўгага перапынку *ЧАС* ізноў выходзіць і гэта патрабуе кароткага высьненьня. *ЧАС* заўсёды карыстаўся і карыстаецца вялікім маральным і дастатковым фінансавым падтрыманьнем, але практычнай дапамогі ў выданьні ёсьць вельмі мала. Пасьля сьмерці Інж. М. Гарошкі й пазьней Сп-ні Зінаізы Гарошка, рэдактару стала цяжка займацца асабістай штодзённай працай і таксама выданьнем газэты. Таму й гэты перапынак. Сытуацыя ўжо аднак папраўляецца й будзе далей папраўляцца. Таксама, таму што час ёсьць дарагі, мы студыюем магчымасьць выданьня газэты, замест Вэрытайпэрам, найбольш мадэрным друкарскім спосабам з дапамогай кампютэраў. У пазьнейшай будучыні, мы прадбачваем што *ЧАС* будзе галоўнай беларускай газэтай у Амэрыцы.

BIASED REPORTING

(continued from page 1)

effect upon all members and sympathizers of Byelorussian civic and religious organizations.

The schism itself, which started in 1980, basically involves a rebellion against church authority and the authority of the late Metropolitan Andrew by former Archbishop Mikalay (Michael Macukievich) who sought to portray Metropolitan Andrew as being mentally incompetent and tried to assume control of the BAOC. To this end the former Archbishop submitted a letter to a New Jersey court stating that Metropolitan Andrew was not competent to lead the BAOC. Furtheremore, with the help of his dissident supporters, Macukievich staged illegal parish meetings in several parishes in the U.S. and Canada which, in each case resulted in a resolution asking Macukievich to take each parish under "his care".

It has become evident from pretrial proceedings in several states, that in staging these meetings, the dissidents ignored all constitutional requirements for notices of meetings, obtained proxies by deception and misrepresentation of the agenda, and conducted meetings without a quorum. The dissidents even ignored the constitutional prerequisite that all meetings, elections and resolutions adopted at meetings must be approved by the governing Bishop (in this case Metropolitan Andrew) before they could become effective and legal.

For these rebelious activities, former Archbishop Mikalay was defrocked, excommunicated and expelled from the BAOC by the Council of Bishops of the BAOC. Macukievich himself does not recognize his excommunication, continues as head of his dissident group and continues to spread dissention among the parishioners with the result of furthering divisions in the Byelorussian civic organizations.

There is pending litigation, initiated by the Consistory of the BAOC and the Byelorussian Missionary Society, against the dissident parishes in New Jersey, Ohio, Detroit and Toronto. In New York litigation has already ended in favor of the group which remained loyal to Metropolitan Andrew.

How has *Bielarus* reported these events which are of great importance to the Byelorussian community in the Free World? The answer is shamefully and, as in the Westmoreland's case, with "reckless disregard for the truth". After a long period of silence and indecision, *Bielarus* found nothing wrong with the above-mentioned illegal meetings and nothing wrong with Macukievich's take-over of parishes belonging to Metropolitan Andrew.

Bielarus totally and deliberately failed to report the consecration of a new Bishop of the BAOC, namely Bishop Iziaslav. *Bielarus* also did not report his elevation to the rank of Archbishop or even his election as Metropolitan of the BAOC.

The election of a Metropolitan is an event of tremendous importance to the Byelorussian people throughout the world, an event of historical significance and also is a symbol of the existence of an independent Byelorussian church. To the Byelorussian Orthodox community election of a Metropolitan is similar in importance to the election of a Pope for the Catholics. Yet this important event was completely and deliberately ignored by *Bielarus*.

Even John Loftus and Mike Wallace at their worst were not as one-sided and thick-headed as the editors and the publishers of *Bielarus*. CBS's censorship and selection of materials for presentation, no matter how questionable or how sensational, was much closer to the truth than the articles in *Bielarus* about the BAOC. *Bielarus* today is totally dedicated to the dissident movement and supports it completely. The question is why?

Firstly, according to popular belief, the dissident movement with its divisiveness and damaging turmoil would not have lasted this long if *Bielarus* had been objective in its selection of materials for publication and had not refused to publish the many documents issued by the church authorities on this subject. As it is, every month the readers of *Bielarus* are fed carefully selected propoganda which, in one way or another portrays the excommunicated Macukievich as the "head" of the BAOC and ignores even the existence of the church hierarchy and authority.

The answer to the question of why *Bielarus* is behaving in this apparently irrational manner is shrouded in the personal intrigues of persons who wish to portray themselves as leaders of the Byelorussian community. *Bielarus* is published by the Byelorussian-American Association but is edited by the same group which controls the Byelorussian-language section at Radio Liberty and, in fact, many scripts from Radio Liberty are published in *Bielarus*. The same group for many years had been "in charge" of the BAOC by the virtue of their moral and financial support for the hierarchy.

At first there was harmony between the earlier hierarchs and this activist group. Metropolitan Andrew was probably the first hierarch who lead the church himself without consulting the political activists, and during his tenure the church grew and vastly increased its prestige especially among foreign churches.

Although political activists could not control Metropolitan Andrew and can not control his successor Metropolitan Iziaslav, they apparently have control over the excommunicated former Archbishop Mikalay (Macukievich). According to reliable sources this is probably the reason why Byelorussian political activists still cling to that defrocked former clergyman and in desperation they resort even to the "reckless disregard for the truth" in their monthly *Bielarus*.

A totally different yet widely circulated agrument is made by another group which claims that Byelorussian Uniates, even if they did not cause the turmoil in the church, are now using it in an attempt to transform some of the BAOC parishes into Uniate parishes. As evidence, this group points out that most of the Byelorussian Catholics support the dissidents, that the former Bishop Mikalay visited the Byelorussian Uniate Bishop in London and was friendly with him and that Mr. Anton Shukielayts, the president of the Byelorussian-American Association which publishes the *Bielarus* is also a Catholic and that it is under his administration that *Bielarus* has become a totally pro-dissident publication.

Furtheremore, this group poses a question which is unsettling in a non-

(continued on page 3)

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

IS 'SOLIDARITY' GOOD FOR BYELORUSSIA?

The Polish 'Solidarity' movement is widely known as a popular resistance movement against Communist oppression in Poland and to that extent the movement is supported by most anti-Communists and proponents of freedom. It is, however, less well known that the above perception of 'Solodarity' is the one best viewed from a distant perspective, as from the West; yet it is a external appearance which conceals the movement's internal characteristics containing less-publicized indigenous political and religious chauvinism which includes a real if not official hate toward all non-Poles in Poland and in non-Polish lands presently occupied by Poland.

Byelorussia today is in the unfortunate position of having its territory partitioned. The Byelorussian Soviet Socialist Republic represents less than two thirds of the Byelorussian ethnographical territory. Nearly one third of its territory is partitioned among four other Soviet Republics and Poland which occupies the Bielastok Province in Western Byelorussia. Not only does Poland occupy Bielastok, but, according to overwhelming evidence from various Polish newspapers and publications, most Poles regret that Poland does not occupy more of Byelorussia. These Poles point out that the Poland created by the Versailles Treaty at the end of World War I as a buffer zone between the West and the East contained considerably more Byelorussian territory.

Whether 'Solidarity' as an anti-Communist movement spreads or dies inside Poland will depend largely on the reaction of Poland's immediate neighbors and, to this end, an examination of relations between 'Solidarity' and the Byelorussian population of Bielastok will be most helpful.

According to 'Niva', a Byelorussian language newspaper published in Bielastok, 'Solidarity' was 'detrimental' to the interests of Byelorussians in Bielastok. Only a small fraction of letters to the editor of 'Niva' supported 'Solidarity'. Analysis of this and other sources shows that 'Solidarity' in Bielastok manifested itself as a movement of purely Polish nationalism and extremism which found its main support among the lower urban classes of Polish settlers who oppose Communism and at the same time hate Byelorussians, Jews and all other non-Poles. These settlers, in an obvious attempt to offend and intimidate the Byelorussians, always refer to the Byelorussians as 'Russians'. During the peak of the 'Solidarity's' activity in Bielastok, there were numerous threats against the Byelorussians which, in various forms, indicated that the Poles will 'soon deal with the Russians' (meaning Byelorussians) in a 'decisive and a bloody manner' and that they will 'drive all Russians (Byelorussians) into the Soviet Union.'

At that time it was dangerous to speak Byelorussian on the streets in public places and even in the churches of Bielastok. Those braver persons were regularly beaten in the streets. On the doors of apartments belonging to Byelorussians inscriptions appeared: "Russians get out of Poland" or "Death to Russians". At other times there was simply a hangman's noose drawn on the doors. We point out that for this chauvinistic Polish clique "Russian" is a hate word which they use to describe Byelorussians and all other East Europeans whom the Poles hate.

This was "Solidarity" in Bielastok – a movement of hate, terrorism and total disregard of individual rights. There were a few saner heads in the "Solidarity" movement who tried to stop this manifestation of extreme nationalism and terrorism towards the Byelorussians, but their numbers were small and their efforts ineffective.

Byelorussians on the other side of the present Polish-Byelorussian border, in the Soviet occupied Byelorussia, know well the situation in Bielastok and their feelings, almost universally, were anti-Polish. They often expressed opinions such as these: "We live badly because the Soviet authorities are giving our wealth to Poland", or "They (the Poles) are living at our expense and they still do not have enough – they want to take us again under their domination (a reference to Polish occupation of Western Byelorussia between the two World Wars)."

Further from the border, Byelorussians who have no personal or first-hand contact with their brothers in Bielastok are more sympathetic to "Solidarity" hoping that the movement would lead to a general improvement in Eastern Europe.

It is probably too much to expect that the well-known and centuries-old Polish extremism and unbridled nationalism can be controlled by a few sane individuals. For Byelorussia it is more likely that, if given the opportunity, a Polish tyrant will gladly replace the Muscovite tyrant and it is an open question which tyrant is worst. For this reason and in view of its record in Bielastok, we must approach "Solidarity" with caution and not rush blindly to support it.

* * *

The Byelorussian Times
ЧАС Двумоўная беларуская газэта
USPS 345–170
9–06 Parsons Blvd.
Flushing, N.Y. 11357
U.S.A.
A Byelorussian Newspaper
Published bimonthly in January, March, May, July, September and November.
Dr. Roger Horoshko, Publisher
Annual Subscription
$8.00 U.S. currency only
From outside of the U.S.A. payment must be made by an international money order drawn on a U.S. bank or by a postal money order payable by the U.S. Post Office.
Postmaster:
Send address changes to the
BYELORUSSIAN TIMES
Box 141, Whitestone, N.Y. 11357
Second Class Postage Paid at
Flushing, N.Y. 11355
„ЧАС"
Двумоўная
беларуская газэта

BIASED REPORTING

(continued from page 2)

sectarian democracy: why should Roman Catholics, agnostics and atheists – many of whom profess to be the elite and intelectual group of Byelorussians in the Free World – make such strenuous efforts to support a dissident faction. Is this not meddling in the affairs of another religion and is this not done to promote the Uniate cause? (Comments from our readers are welcome. – Editor)

BAOC CONVENTION RESOLUTION

(continued from page 1)

(c) had attempted to deceive the believers of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church after his expulsion from the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church by endeavoring to convene a so-called "Extraordinary General Convention" of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church in May, 1983, in Cleveland, Ohio, United States of America;

(d) had with continuing effrontery, grossly and wilfully misled the believers of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church by purportedly convening a so-called "General Convention" in May, 1984, in New Jersey, United States of America; and

(e) had further compromised the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church by breaching its constitution or Statute and the Canons of the Holy Apostolic Orthodox Church by proclaiming himself a self-appointed "Primate" of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church.

THE THIRD CONVENTION hereby unanimously

RESOLVES to condemn said defrocked and expelled Michael Macukievich for his blasphemous, deceitful and unrepenting conduct harmful to the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church; and further

RESOLVES to request the Most Reverend Metropolitan Iziaslav, Primate of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church, the Consistory and other bodies of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church to undertake all legal action necessary against said Michael Macukievich in civil courts having jurisdiction, to restrain said Michael Macukievich from misrepresenting himself as a clergyman, bishop, or any other cleric of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church and to obtain from said Michael Macukievich any property, real or personal, books and religious articles belonging to the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church.

THE THIRD GENERAL CONVENTION, having further found:

(a) that the Parish of Saint Mary of Zyrovicy, Highland Park, New Jersey, United States of America, had seceded from the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church by voting to join the authority of the aforementioned excommunicated cleric, Michael Macukievich, in May, 1980;

(b) that the Parish of Mother of God of Zyrovicy, Cleveland, Ohio, United States of America, had seceded from the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church by voting to join the authority of the said excommunicated cleric, Michael Macukievich, in September, 1980;

(c) that the Parish of Holy Spirit, East Detroit, Michigan, United States of America, had seceded from the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church by voting to join the Authority of the said excommunicated cleric, Michael Macukievich, in October, 1980;

(d) that the aforementioned three parishes, to wit: Saint Mary of Zyrovicy, Highland Park; Mother of God of Zyrovicy, Cleveland; and Holy Spirit, East Detroit, are all member churches of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church and are subject to its hierarchical authority and constitution known as the Statute of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church; and

(e) that the property, both real and personal, of member parishes of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church, pursuant to its constitution or Statute, belongs to the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church and not to local parishes;

(f) that upon secession from the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church the property, both real and personal of a local parish automatically vests in the Consistory of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church; and

(g) that said three parishes, after their secession from the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church, unlawfully converted Byelorussian Autocephalous Orthodox Church property, both real and personal, by attempting to take said property with them in their efforts to join the authority of the aforementioned disgraced, expelled and excommunicated former cleric, Michael Macukievich, thus depriving the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church and its believers of their proprty and preventing legitimate religious services at said aforementioned parishes.

THE THIRD GENERAL CONVENTION hereby unanimously

RESOLVES to request the Most Reverend Metropolitan Iziaslav, Primate of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church, the Consistory and other bodies of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church to continue to undertake all legal action necessary to gain control over the properties, both real and personal, of the aforementioned secessionist parishes, to wit: St. Mary of Zyrovicy, Highland Park, New Jersey; Mother of God of Zyrovicy, Cleveland, Ohio; and Holy Spirit, East Detroit, Michigan, and to ensure that legitimate religious services will be conducted at said parishes by clergy recognizing the authority of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church, its hierarchy, including the Most Reverend Metropolitan Iziaslav, as Primate, the Consistory, other bodies of the Byelorussian Autocephalous Orthodox Church and of this Third Convention.

(signed) Peter Mankouski
(signed) John Kalbasa
Secretaries of the Third General Convention

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

ТРЭЙЦІ САБОР Б.А.П.Ц.

П. МАНЬКОЎСКІ

ПЕРШЫ САБОР

Першы Сабор, або Саборык з прычыны яго лякальнага характару, БАПЦ на чужыне меў месца 5/VI/1948 году ў гор. Канстанцы, Нямеччына, у вельмі крытычнай абстаноўцы: два гады раней усе нашыя герархі і мітрапаліт (2 Беларусы і 5 Расейцаў) адышлі ад нас і прылучыліся да Расейскай Зарубежнай Царквы, гэтым фактычна ліквідуючы Беларускую Царкву. Цікава, што нешта такое здарылася ў нас ужо ня першы раз: у 1596 г. на саборы ў Берасьці таксама ўсе герархі нашае Царквы, пад ціскам сьвецкае ўлады і слугаў Ватыкану, пайшлі на Вунію з Рымам і так зьліквідавалі Праваслаўную Мітраполію Літвы. Цікавай ув абодвух выпадках была рэакцыя народу: людзі адмовіліся ісьці сьледам за герархамі, якія вялі да чужога, а сталі цьвёрда на шлях абароны роднае Царквы і старых парадкаў. Але калі ў XVI ст. іх маглі прымусіць да послуху сілай зброі – стары выпрабаваны мэтад „агнём і мячом". – Дык у XX ст. на вольным Захадзе пра гэта і думаць не прыходзілася. Вось мы і скарысталі з волі Захаду і ўзяліся за ратаваньне свае Царквы – гэта і было зроблена на Саборы ў Канстанцы.

Сяньня, пасьля 36-ці гадоў, ясна бачым, якімі пустымі былі крыкі ігнарантаў пра некананічнасьць аднаўленьня БАПЦ. Найперш, каноны зусім не рэгулююць такой справы, як здрада *ўсіх герархаў* свае Царкве. Айцы Царквы такой сытуацыі зусім не прадбачылі. А тымчасам, у гісторыі нашай Сьв. Царквы яна здарылася ўжо двойчы! За першым разам аднавіць герархію памаглі нам Цэрквы-сёстры Ўсходу, а другім разам – Царква-сястра Ўкраінская. І што тут некананічнага? Найважнейшае, што ўдзельнік 1-га Сабору сьв. пам. Архіепіскап Сергій (Охотэнко) быў кананічным епіскапам, і што сьв. пам. Архіепіскап Васіль быў кананічна хіратанізаваным епіскапам. Такім-жа быў і сьв. Пам. Мітрапаліт Андрэй. А гэта робіць нашу Сьв. Царкву кананічнай. Такой вызнаюць Яе Патрыярхі Ўсходу і іхнія экзархі на Захадзе. Непрызнаньне з боку ворагаў зусім нас не зьдзіўляе.

ДРУГІ САБОР

Другі Сабор БАПЦ на чужыне адбыўся аж 24 гады пасьля 1-га, у 1972 годзе, у зусім іншай сытуацыі: адыйшлі ў вечнасьць абодва аднавіцелі Царквы: сьв. пам. Арх. Васіль у 1970 годзе, а сьв. пам. Арх. Сергій у 1971 годзе. Але Царквы яны не асірацілі. Іх месца занялі нававысьвячаныя Ўладыкі Андрэй і Мікалай. З новымі людзьмі ў кіраўніцтве заціхлі на хвіліну старыя сваркі і Сабор прайшоў у духу згоды і задзіночаньня. Быў выбраны Першагерарх. Наданьнем яму тытулу Мітрапаліта Сабор заскочыў ворагаў. Гэта значна павысіла прэстыж нашай Царквы ў сьвеце. Нажаль, незабавам пачынаецца сыстэматычная і вострая нагонка на сьв. пам. Мітрапаліта Андрэя, якая ўканцы пераходзіць ув адкрыты перасьлед: перамучаны ім пачэсны, хваравіты старычок не дажыў году да наступнага Сабору і аддаў душу Богу 21 травеня 1983. Слава яго памяці! Ды прасьлед гэны не абмежаваўся да асобы аднаго Мітрапаліта. Пачынаючы з 1980 году яму падпалі і шматлікія вернікі, духоўнікі, ды навет той-жа нягодны былы арх. Мікалай. Толькі-ж ніхто з іх ня змог даць ворагам Царквы такога гераічнага адпору, як той слабенькі, здавалася-б, старычок. Не, не знайшлося сярод іх героеў – парахвія за парахвіяй без прычыны, без патрэбы, бяз ладу і складу падымаецца на бунт супроць Мітрапаліта. Епіскапнягоднік знайшоў выгодны мамэнт, каб перахапіць у свае брудныя рукі чужыя парахвіі і Царква распалася ў нас на вачах. Кідаць на пакойнага старычка ўсю віну за тое, што сталася – поўны абсурд: нікога ён не пакрыўдзіў, нікога не ўразіў, ніякіх канонаў ні параграфаў статуту не парушыў. А хто вінаваты – ўсім нам добра ведама.

Сабор вядзе Протапрасьвіцер а. А. Кулакоўскі

ТРЭЙЦІ САБОР

На Трэйцім Саборы былі рэпрэзэнтаваныя наступныя Парахвіі БАПЦ: сьв. Кірылы Тураўскага, Бруклін, ЗША; сьв. Віленскіх Мучанікаў, Мэльбурн, Аўстралія; Жыровіцкае Божае Маці, Манчэстар, Англія; сьв. Спаса, Брадфорд, Англія; сьв. Кірылы Тураўскага, Таронта, Канада; Жыровіцкае Божае Маці, Уолвэргамптон, Англія; Жыровіцкае Божае Маці, Гайленд Парк, Н. Дж., ЗША; сьв. Мікалая, Нотынгам, Англія; Нар. Прасьвятое Багародзіцы, Кембрыдж, Англія; Усіх Сьвятых, Лёндан, Англія. Адносна Парахвіяў з Гайленд Парку, ЗША, і з Таронта, Канада, патрабуецца высьсьненьне: як ведама, гэта два галоўныя асяродкі бунту супроць легітымных царкоўных уладаў БАПЦ. Але нам ведама таксама, што ў кожнай з гэтых Парахвіяў ёсьць вялікая група вернікаў, якія прызнавалі і прызнаюць нашых легітымных Герархаў, сьв. пам. Андрэя і сяньняшняга Ізяслава, ды як веруючыя праваслаўныя хрысьціяне адмаўляюцца прысутнічаць на Багаслужбах праўленых растрыгамі і хвальшывым епіскапам. З увагі на гэта Кансысторыя ўважала, што гэтыя арганізацыйна аформленыя групы вернікаў ня могуць быць пазбаўленыя голасу на Саборы БАПЦ. Дзеля гэтага і было ім дазволена выбраць нармальную дэлегацыю (двух дэлегатаў) на III Сабор БАПЦ. Група з Гайленд Парку правяла свае выбары пры актыўным удзеле легітымнага Кіраўніка свае Парахвіі Ўладыкі Ізяслава.

Рэпрэзэнтацыя духавенства на Саборы выглядала наступна: Яго Высокапр. Архіепіскап Ізяслаў, Протапрасьвіцер А. Кулакоўскі (Аўстралія), Протапрасьвіцер В. Кендыш (ЗША), Протапрасьвіцер др. А. Смаршчок – апошнія два з уважлівых прычын не змаглі прыбыць асабіста і былі рэпрэзэнтаваныя пісьмовымі паўнамоцтвамі; Мітрафорны Пратаерэй Ян Абабурка, Пратаерэй Ян Пекарскі (Англія) і Ерэй Максім Таўпека (Канада). Згодна з рапартам Мандатнай Камісіі ўсіх важных галасоў на III Саборы было 39 (на II Саборы было 38!), у тым ліку 12 пісьмовых паўнамоцтваў. Галасы разьдзяляліся наступным парадкам: духавенства – 7; дэлегаты ад парахвіяў – 20; Рада БАПЦ (ЗША і В. Брыт.) – 9; Кантрольная Камісія – 2; радактар выд. Кансысторыі – 1.

У III Саборы БАПЦ не прыняла ўдзелу Парахвія БАПЦ сьв. Апосталаў Пятра і Паўла ў Адэлайдзе, Аўстралія, дзе запанавала неразьбярыха. Ня было рэпрэзэнтацыі і ад Сэрбскай Парахвіі ў Барбэнтоне, ЗША, дзе згодна інфармацыі сьвятара а. А. Родэнковіца згарэла царква і парахвія расфармавалася. (Згодна пазьнейшай інфармацыі, двух адшчэпнікаў з Кліўленду прыехалі да а. Родэнковіча і ашуканствам атрымалі ад яго подпіс на ўпаўнаважаньні на так-званы адшчэпніцкі „Сабор" у Гайленд Парку. Адшчэпнікі пераканалі а. Родэнковіча, што закалот у БАПЦ больш не йснуе й а. Родэнковіч поўнасьцяй спадзяваўся, што Ўладыка Ізяслаў будзе на „Саборы" ў Гайленд Парку. Заўважыўшы сваю памылку, а. Родэнковіч потым перапрасіў Уладыку Ізяслава й прыслаў грошы /складку/ ад свае парахвіі да Кансысторыі. *– рэдакцыя).* Што-ж датычыць парахвіі сьв. Духа ў Дораты, Н. Дж., ЗША, дык яна ня лічыцца на сьпіску Парахвіяў БАПЦ ад часу, калі яе былы кіраўнік, Карп Стар, быў растрыжаны і папаў пад суд. Таксама збунтаваныя парахвіі ў Кліўлендзе, ЗША, і ў Дэтройце, ЗША, як і збунтаваныя часткі парахвіяў у Гайленд Парку, і ў Таронта, часова ня фігуруюць на сьпіску Парахвіяў БАПЦ – ніводная з іх ня можа быць браная пад увагу пры ўстанаўленьні кворуму на III Саборы БАПЦ. Такім чынам на Саборы адсутнічала толькі адна Парахвія БАПЦ з Адэлайды, Аўстралія – 3 галасы. Тады ўсіх магчымых галасоў было 42, з чаго рэпрэзэнтаваных на Саборы ў Ман-

На Саборы выступае Мітр. Прат. а. Янка Абабурко

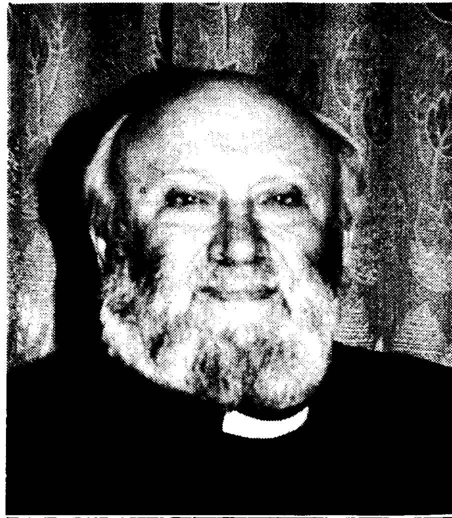
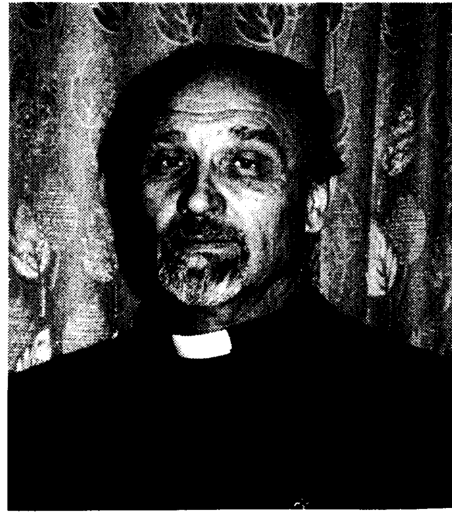

Працуе Мандатная Камісія

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

© PDF: Kamunikat.org 2018

© Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

Сьвятары Б.А.П.Ц. асабіста прысутныя на Сабры. Зьлева направа: Мітрафорны Пратаерэй Янка Абабурко з Англіі, Пратаерэй Ян Пекарскі з Англіі, Протапрасьвіцер А. Кулакоўскі з Аўстраліі і Ерэй Максім Таўпека з Канады.

чэстары было 39, або 93%; вымаганы Статутам мінімум для кворуму 50%. Гэта азначае, што Сабор быў поўнаправўным, ды быў-бы такім навет калі-б лічыць і ўсе збунтаваныя парахвіі!

Першы дзень працы Сабору

Першы дзень працы III Звычайнага Сабору БАПЦ пачаўся малебенам, пасьля якога гаспадар царквы Жыровіцкае Божае Маці і Кіраўнік Парахвіі, Мітр. Прат. Ян Абабурка, сардэчна вітаў усіх прыбыўшых на Сабор здалёку і зблізку духоўных, дэлегатаў і гасьцей ды запрасіў Яго Высокапрэасьвяшчэнства Архіепіскапа Ізяслава заняць месца за прэзыдыяльным сталом. Уладыка тут-жа паклікаў да парадку і адчыніў Трэйці Звычайны Сабор Беларускай Аўтакефальнай Праваслаўнай Царквы на чужыне кароткім уступным словам і хвілінай цішыні для ўшанаваньня памяці адыйшоўшых у вечнасьць, сьв. пам. Мітрапаліта Андрэя, Арх. Васіля, Арх. Сергія і ўсіх нашых сьвятароў. У Прэзыдыюм былі пакліканыя ўсе духоўныя, а з вернікаў сп. М. Віценчык, сп. Я. Гралеўскі і два сакратары – сп. Я. Калбаса і сп. П. Манькоўскі. Быў зацьверджаны склад трох Камісіяў – Мандатнай, Рэзалюцыйнай і Статутовай, якія ўжо працавалі.

Прыняўшы парадак дня нарадаў на ўсе тры дні, прысутныя праслухалі прысланыя Сабору прывітаньні і выступленьні з вітаньнямі і пажаданьнямі ўдачы – індывідуальныя і ад арганізацыяў, ад людзей, што хварэюць душою за сваю Царкву і Яе лёс. Наступна быў прачытаны, перадыскутаваны і прыняты пратакол II Сабору БАПЦ з 1972 году.

Выбраны новы МІТРАПАЛІТ БАПЦ

Пасьля ўладжаньня ўсіх справаў фармальнага значэньня Сабор урэшце змог прыступіць да галоўнага пункту парадку першага дня нарадаў – да выбару Першагерарха. Справа, бязумоўна, ня выглядала дужа складанай, паколькі быў усяго адзін кандыдат. Затое погляды разышліся ў пытаньні тытулу, які Сабор мае яму надаць. Адны ўважалі, што трэба нам быць пасьлядоўнымі і трымацца створанай ужо традыцыі, надаючы Першагерарху тытул Мітрапаліта. Другія радзілі пачакаць, або аддаць справу на вырашэньне духавенству. Пасьля ажыўленай, хоць і зусім спакойнай дыскусіі, усё-ж Сабор аднагалосна выказаўся за першую канцэпцыю ды на прапанову вядучага Старшыні а. Аляксандра абвесьціў нашага Першагерарха Ўладыку Ізяслава, МІТРАПАЛІТАМ пад дружны воклік – Аксіос! Аксіос! Аксіос!

На завяршэньне першага дня працы Сабору Ўладыка Мітрапаліт прачытаў рэфэрат на тэму „Падзеі апошніх год і сучасны стан БАПЦ", а юрысконсул В. Гарошка злажыў інфармацыю пра стан судовых справаў, ведзеных ім ад імя Кансысторыі, і адказаў на пытаньні дэлегатаў.

Другі дзень працы Сабору

Другі дзень Сабору пачаўся ўрачыстай Архірэйскай Літургіяй, якую правіў Яго Выс. Уладыка Мітрапаліт у асысьце прысутнага на Саборы духавенства пры перапоўненай вернікамі царкве. Сьпяваў на дзіва добра сьпеты, моцны хор, ствараючы праўдзіва ўзьнёслы настрой. Пасьля сьв. Літургіі была адслужаная Паніхіда з нагоды першых угодкаў сьмерці сьв. пам. Мітрапаліта Андрэя.

Пасьля Божае Службы мясцовае Сястрыцтва зарганізавала шчодры пачастунак для ўдзельнікаў Сабору і гасьцей. Пасіліўшыся, прысутныя праслухалі з увагай рэфэрат раднага БАПЦ П. Манькоўскага на актуальную тэму „Заходняя Царква і Беларусы". Рэфэрат узбудзіў у слухачоў жывое зацікаўленьне.

Каля гадзіны 3-цяй па п. Сабор прыступае да далейшае працы. На парадку дня справаздачы: (а) Сакратара Кансысторыі Протапр. В. Кендыша, які па прычыне хваробы змог падрыхтаваць толькі кароткі накід падзеяў у БАПЦ ад 1972 году, што было ўзята пад увагу, але не чыталася. (б) Скрбніка Кансысторыі, сп. П. Манькоўскага, які прадставіў фінансавую дзейнасьць Кансысторыі за час ад верасьня 1982 году да травеня 1984 году. Скарбнік сьцьвердзіў, што фінансы нашай Царквы ёсьць у стане крытычным і заклікаў усіх да большай ахвярнасьці. (в) Кантрольнай Камісіі ў складзе др. Р. Гарошкі і сп. А. Нэстара; апошні прачытаў справаздачы з праведзенай Камісіяй кантролі галоўна фінансавай гаспадаркі Царквы, з якое вынікае, што Камісія знайшла справаводзтва ў парадку, ня выявіла ніякіх злоўжываньняў грашыма і прапануе ўсім тым, хто ахвярна працаваў дзеля павялічэньня фінансавай базы нашай Царквы падзяку ад Сабору. Прапанова прынята аднагалосна.

Здымкі з Багаслужбы ў Мачэстары

Сьпявае царкоўны хор

Выбраныя новая Рада БАПЦ і Кантрольная Камісія

Наступным пунктам Сабор устанавіў новы склад Рады БАПЦ. Ад духавенства ў яе ўваходзяць: Яго Выс. Ўладыка Мітрапаліт Ізяслаў, Протапр. А. Кулакоўскі, Протапр. В. Кендыш, Протапр. др. А. Смаршчок, Мітр. Пр. Я. Абабурка, Прат. Я. Пекарскі, Ерэй М. Таўпека. Ад вернікаў: Д. Курыловіч, У. Курыла, В. Лосік, А. Лысюк, П. Манькоўскі, М. Войтэнка, а на месца выбыўшых па здароўю А. Шастака і М. Тулейкі былі дабраныя Я. Ясьвілцвіч з Лёндану і М. Нэстар, ЗША. Новая Кантрольная Камісія: др. Р. Гарошка, А. Нэстар і Л. Войтэнка.

Апошнім пунктам нарадаў другога дня Сабору былі папраўкі і зьмены да Статуту БАПЦ з мэтай выпраўленьня і ўдакладненьня ранейшага тэксту, павялічэньня аўтарытэту Правячага Епіскапа Епархіі, Сабору Епіскапаў, як і Кіраўніка Парахвіі, запабяжэньня бунтам, змаганьня з адшчэпнікамі, і т.п.. Сабор унёс шмат папраўак і дапаўненьняў у 27 параграфаў Статуту Царквы. Між іншым было пастаноўлена, што Звычайныя Саборы БАПЦ будуць склікацца не што 12, а што 6 гадоў.

Трэйці дзень працы Сабору

Трэйці і апошні дзень нарадаў III Сабору пачаўся а гадзіне 10 раніцы кароткай прынагоднай малітвай

(працяг на 8-й бачынцы)

© PDF: Kamunikat.org 2018
© Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

КАЛЯДНАЕ АРХІПАСТЫРСКАЕ ПАСЛАНЬНЕ
Усячэснаму Сьвятарству й Багалюбным Вернікам Беларускае Аўтакефалснае Праваслаўнае Царквы

Дарагія ў Хрысьце Браты й Сёстры!

„Слава на вышынях Богу і на зямлі мір сярод людзей добрае волі" (Лук.2,13). Ангелы абвясьцілі людзям вялікую радасьць і мір на зямлі яшчэ тады, калі нарадзіўся Госпад славы – Хрыстос Бог. Той, Хто вякі стварыў і ад вечнасьці прыгатовіў нам спасеньне, зьявіўся, як Дзіця, на зямлі, каб аднавіць старасьць нашае прыроды. Ужо, як Дзіця, застрашыў уладароў зямлі, бо нават Цар Ірад, пачуўшы аб Яго нараджэньні, занепакоіўся і ўвесь Ерусалім з ім (Мц.2,3). Такая сіла нашага Агнца-Дзіцяці, такая непераможная сіла Божага Дзіцяці, з якою Ён нараджаецца! Нараджаецца Ён разам і з розумам, бо Той, Хто мае ў дзяцінстве Сваім сілу, Той мае і розум. „Вялікі Госпад Наш і вялікае сілы, розум Ягоны няшчысьлёны" (Пс.146,5). Нараджаецца нам і Дзіця і старадаўны днямі, Дзіця і (разам) Айцец, бо аб нараджэньні Ягоным гаворыць прарок Ісая: „Айцец будучага веку".

Нараджэньне Ісуса Хрыста сустрэлі з радасьцю ўсе людзі добрае волі, як Віфлеемскія пастухі ды нават цары з усходу прышлі пакланіцца Яму й прынесьлі свае дары. Сьвята Нараджэньня Хрыста надае й нам новы пачатак, бо з нараджэньнем Госпада сьвет пачаў жыць новым жыцьцём. Той, аб Якім прарокі прадвяшчалі праз вякі, нарадзіўся, каб вывесьці род людзкі з пад улады князя сьвету гэтага, князя цемры.

Нараджэньне Гасподняе ёсьць Сьвята спасеньня створанае Хрыстом, Які прынёс справядлівасьць, любоў, свабоду і мір. Ніхто ня можа зьнішчыць радасьць Нараджэньня Хрыста, бо яна дзее ў душы людзей, а душа ёсьць несьмяротная, яна не ўмірае.

Хрыстос нарадзіўся, каб людзтва зволыніць ад кайданаў грэху й завесьці яго на вышыні духоўныя. Ён прыйшоў устанавіць мір у нашых душах і сэрцах, мір у нашых дамох і на сьвеце.

Мы ведаем, што ў многіх частках сьвету няма супакою, а ў сэрцах многіх людзей няма ласкі, прыхільнасьці, спрыяньня й зычлівасьці. На сьвеце цяпер пануе натуга, беспарадак, няпэўнасьць. Людзі стала жывуць пад пагрозай, у страху за сваё жыцьцё. Наш супольны вораг імкнецца заваяваць сьвет сваёй зьнішчальнай ідэалогіяй.

Мы з болем у сэрцы перажываем нязгоды ў нашай Царкве й молім усеміласьцівага Спаса, каб паслаў мір для ўсіх нас.

Успамінаючы калішнія сьвяткаваньні нашыя на Бацькаўшчыне, мы павінны злучыцца духам з нашымі роднымі праваслаўнымі хрысьціянамі, каб урачыста й тут сьвяткаваць, узносячы нашыя шчырыя малітвы й служэньні Ўсемагутнаму Богу за супакой у сьвеце й лепшую долю для нашага паняволенага Беларускага Народу.

Мы патрабуем Божага кіраўніцтва й дапамогі як асобы і як народ. Філасофія моцнага й бязлітаснага матэрыялізму атручвае душы нашых людзей. Сьвятое імя Бога ёсьць зьняважанае.

У гэты Сьвяты Дзень, зьвернемся нашымі сэрцамі й розумам да Князя Міру – Хрыста, каб узнавіць нашыя рэлігійныя перакананьні, ажывіць нашу веру і ўзмацніць нашыя маральныя вартасьці і адвагу, каб устаяць супраць падступнага міру на сьвеце, і паказаць сваю дзейнасьць дзеля міру Хрыстовага.

Вітаем усіх з Вялікім Сьвятам – Нараджэньнем Госпада нашага Ісуса Хрыста й жадаем шчодрых ласкаў ад Усёшчодрага Госпада Бога.

Хрыстос нарадзіўся, Яго слаўце!

Данае ў сьнежні
лета Божага 1984.

Пакорны Мітрапаліт Ізяслаў
Першагерарх Б.А.П.Ц.

Выясьненьне й Перасьцярога

Днямі папала нам у рукі лістоўка, зробленая на блянку з загалоўкам „Рт. Рэв. Арчбішоп Мікалай", „архіпастырскае пасланьне" і падпісаная „З Божае ласкі архіяпіскап Мікалай Першы Герарх БАПЦ". Яно можна было-б зусім зыгнараваць гэту пісаніну чалавека, ці то псыхічна хворага, ці страціўшага рэшткі сумленьня, якому карціць ашукаць Бога і людзей, але дабро нашай Сьвятой Царквы вымагае выпрастаць тое, што ён так лоўка павыкрыўляў.

На пачатку свае лістоўкі М. Мацукевіч кажа, што „Царква гэта ёсьць збор людзей веруючых у Хрыста і Ягоную Навуку" (апіскі выпраўленыя намі) і мы цешымся, што ён гэта ўрэшце зразумеў. Але ён ня піша, што рабіць з тымі, хто толькі на словах за Хрыста, а ўчынкамі сваімі Яго дзень у дзень забіваюць, расьпінаюць на крыжы. А што ён сам адзін з такіх, ня можа быць найменшага сумленьня, бо яму было даведзена чорна на белым – за гэта ён пазбаўлены сану і адлучаны ад Царквы. Мацукевіча ніхто не пакрыўдзіў: сам ён пакрыўдзіў сябе, перш пакрыўдзіў Хрыста.

Далей у лістоўцы ён піша пра Саборы Царквы, на якіх, паводля яго, „вырашаліся насьпелыя праблемы". Гэта, як ведама, ня зусім так, бо тыя Саборы разглядалі не справы людзкія, а справы Веры і Царквы. Саборы замацоўвалі традыцыі Царквы ды ўстанаўлялі правілы-каноны, якія забавязваюць усіх па сяньняшні дзень. Два з тых правілаў (Ап.Пр.34,35) кажуць епіскапу, каб ня сьмеў распараджацца ў чужой епархіі пад пагрозай утраты свае ўласнае епархіі і сану. Мацукевіч колькі разоў дапусьціўся гэтага праступку, прычыніўшы нашай Сьв. Царкве вялікую шкоду цераз бунты і раскол – і атрымаў, на што заслужыў. Але ён і ня думае каяцца ў сваіх цяжкіх грахох: вось ужо другі год, як ігнаруе пастановы Сабору Епіскапаў і не астаўляе збунтаваных парахвіяў, бо быццам яго „людзі хочуць", уводзячы так у жыцьцё Царквы элемэнты народаўладзтва, што ёсьць поўная ерась. Гэтым ён найбольш і карыстаецца ў сваёй разбуральнай дзейнасьці.

Як ведаем, на Паведамленьне Кансысторыі ад 11/I/84 пра скліканьне 3-га Звычайнага Сабору БАПЦ ў Манчэстары, Англія, Мацукевіч і яго кліка адказалі скліканьнем свайго прыватнага псэўдасабору ў Гайленд Парк, Н. Дж., ЗША, на тую-ж самую дату... – мэта падрыву легітымнага Сабору відавочная. Яго Выс. Ўладыка Ізяслаў адмысловым Архіпастырскім Пасланьнем ад 5/II/84 забараніў духавенству і вернікам усякі ўдзел у гэтым псэўда-саборы ды ўсякія дачыненьні з Мацукевічам і яго клікай – і людзі паслухалі: сяньня ўжо ведаем, што ў тым „саборы" Мацукевіча не прыняла ўдзелу ніводная легітымная парахвія БАПЦ, ніводзін наш духоўнік, ніводзін епіскап. Ня гледзячы на ўсё гэта, Мацукевіч у сваёй лістоўцы апавяшчае, што „З Божай ласкі і па Вашаму выбару (!) на мяне прыпаў цяжкі абавязак узначаліць БАПЦ..." Гэтыя брэдні чалавека затраціўшага сваё сумленьне ёсьць абразай усіх нас, бязбожным зьдзекам над нашай Сьв. Царквою і насьмешкай над Яго законамі.

Стварыўшы хаос у Царкве і зьвёўшы ўвесь працэс праваслаўнай законнасьці да ўзроўню партыйнай махінацыі, гэты яўны злачынец цяпер у сваёй лістоўцы бярэцца вучыць усіх нас хрысьціянскай маралі. Падзяліўшы і разбурыўшы нам парахвіі, ён ехідна цьвердзіць, што „ў нас няма ніводнага такога разыходжаньня, якога нельга было-б залагодзіць праз рассудак і добрую волю" – а як-жа, ды чаму не, калі-б толькі ён схацеў урэшце спыніць сваю разбуральную работу і аставіць нашыя парахвіі ў супакоі! Але-ж ня гэта яму ў галаве, бо яго мэта – канчатковае разбурэньне нашай Сьвятой Царквы. З гэтай мэтай ён узьвёў сябе ў сан „першага герарха" ды падабраў сабе фікцыйныя „новыя кіруючыя й кантрольныя ворганы" – „раду БАПЦ", „кансісторыю" і т.д., каб давесьці Царкву да канчатковай руіны. Вось чаму нельга нам гэтых брэдняў ачмурэлага нягодніка ігнараваць.

Як было паведамлена асобным Камунікатам Кансысторыі ад 1 чэрвеня 1984 г. Трэйці Сабор БАПЦ, што адбыўся 26, 27 і 28 травеня г.г. ў Манчэстары, Англія, прайшоў вельмі ўдала. Амаль усе легітымныя нашыя парахвіі (93%) былі на ім рэпрэзэнтаваныя. Сабор зацьвердзіў Яго Выс. Архіепіскапа Ізяслава на становішчы Першагерарха БАПЦ і надаў яму тытул Мітрапаліта. Тамжа былі выбраныя – новая Рада БАПЦ, Кансысторыя ды Кантрольная Камісія. Паколькі Мацукевіч у сваёй лістоўцы заклікае да „супрацоўніцтва" з ягонай псэўда-кансісторыяй, уважаем за неабходнае прыпомніць духавенству і ўсім вернікам, што і ***надалей астаецца ў сіле забарона*** ўсякіх дачыненьняў з М. Мацукевічам асабіста і з яго клікай, прагалошаная ў Архіпастырскім Пасланьні ад 5/II/84. Маем надзею, што і гэтым разам забарона гэта знойдзе поўнае падтрыманьне сярод нашых людзей добрай волі і такім парадкам Сьв. Царква наша пазьбегне хаосу і развалу.

Просьба да Кіраўнікоў Парахвіяў вывесіць гэты камунікат на дошцы паведамленьняў парахвіі, ці на іншай дарозе пастарацца давесьці яго да ведама ўсіх вернікаў.

– Кансысторыя БАПЦ

19 ліпеня 1984

ВЯСЁЛЫХ КАЛЯДЯЎ
і
Шчасьлівага Новага Году
ўсім падпішчыкам, знаёмым і ўсім беларусам жадае
РЭДАКЦЫЯ ГАЗЭТЫ „ЧАС"

РАЗСТРЫЖАНЫ „ПАЯСЬНІЎ" АБ САБЕ

Пасьля доўгага маўчаньня аб разстрыжэньні і выключэньні із БАПЦ былога япіскапа БАПЦ, Ню Ёрская адшчэпніцкая прэса №321 за ліпень-жнівень 1984 г., урэшце піша, што на сваім адшчэпніцкім „саборы" ў Гайленд Парку ў травені г.г., разстрыжаны былы Арх. БАПЦ, цяпер Міхаіл Мацукевіч, „паясьніў, што выключэньні гэныя былі беспадстаўныя, няпраўныя, яны пярэчылі канонам Праваслаўнае Царквы й Статуту БАПЦ, а таму няважныя."

Гэтая няшчасная зацемка вартая заўвагі не таму, што разстрыжаны займаецца самасудам і беззаконьнем, але больш таму, што газэта якае тытулуе сябе „Газэтай Беларусаў у Вольным Сьвеце" недапушчае ніякіх інфармацыяў з другога не-адшчэпніцкага боку й аб Мітрапаліту БАПЦ, Ізяславу. Друкуючы вышэй успомненую зацемку безкрытычна, аднабакова й як-бы ўсё там сказанае было сьвятой праўдай, БАЗАўская газэта „Беларус" зігнаравала вялікую колькасьць дакумантаў выданых Кансысторыяй БАПЦ ў якіх дакладна тлумачыцца чаму Мацукевіч быў разстрыжаны. Гэтай тактыкай той „сьвяты Беларус" сьведама займаецца прапагандай і пашырэньнем адшчэпніцтва. Яшчэ ёсьць шмат іншых падобных прыкладаў сьведамае аднабаковасьці ў „Газэце Беларусаў у Вольным Сьвеце", некаторыя зь якіх успаміналіся ў папярэдніх немарох „ЧАС"у.

Такі прапагандовы падыход да справы ў друку, асабліва да важнай справы, як да Беларускай Нацыянальнай Царквы й да Беларускай Мітраполіі, ня ёсьць адзнакай свабоднай прэсы, асабліва той што прэтэндуе на „Газэту Беларусаў у Вольным Сьвеце", але адзнакай склоннасьці да таталітарнай сыстэмы й рэпрэзэнтуе цэнзуру й палітычную кантролю над прэсай найгоршага тыпу – дарма што гэтая няшчасная прэса называецца „беларускай."

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

© PDF: Kamunikat.org 2018

© Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

ПРЫВІТАНЬНІ МІТРАПАЛІТУ Б.А.П.Ц. З МЭЛЬБУРНУ

Яго Высолапрэасьвяшчэнству
Уладыку Ізяславу
Мітрапаліту Сьв. Б.А.П.Царквы

Высокапрэасьвяшчэньнейшы й дарагі Ўладыка!

Ад імя Сястрыцтва пры парахвіі Віленскіх Мучанікаў у Мэльбурне, Аўстралія, ВІТАЕМ ВАС Высокапрэасьвяшчэньнейшы Ўладыка Ізяслаў з прыняцьцем абовязку Першагерарха й аднаразова тытулу Мітрапаліта Сьв. Б.А.П.Царквы, ды жадаем Вам добрага здароў'я, радасьці духовае, непахіснасьці ў абароне сьвятасьці БАПЦарквы, перахаваньні хвалы-годных звычаяў й традыцыяў нашага пабожнага народу, гонару шчырых вернікаў БАПЦарквы ды рэспэкту сярод усіх людзей добрае волі.

Мы шчыра просім Госпада Нашага Ісуса Хрыста аб дараваньні добрага здароў'я ды прадоўжаньні жыцьця Вашага на многія лета!

Дай Божа!
Жнівень, 1984.

З НАРАДЖЭНЬНЕМ ХРЫСТОВЫМ
Вітаем
Высокапрэасьвяшчэннага Ўладыку Мітрапаліта *ІЗЯСЛАВА*
Дастойнае Сьвятарства і ўвесь клер царкоўны, парахвіяльныя Рады, Брацтвы й Сястрыцтвы, ды ўсіх вернікаў Беларускай Аўтакефальнай Праваслаўнай Царквы і ўвесь Беларускі Народ на Радзіме й на чужыне.

Кансысторыя й Рада БАПЦ

З НАРАДЖЭНЬНЕМ ХРЫСТОВЫМ
і з Новым – 1985 – Годам
Віншуем
Усіх Братоў і Сёстраў у Хрысьце і шлём найшчырэйшыя пажаданьні здароўя і радаснага жыцьця.

Мітрафорны Пратаерэй а. Васіль і Матушка Марыя Кендыш

ПАДЗЯКА за ГАСЬЦІННАСЦЬ на Саборы Б.А.П.Ц.

Дарагія
а. Мітр. Пратэярэй Ян Абабурка,
Царкоўная Рада, Сястрыцтво й Парафіяне Прыходу
Жыравіцкай Божай Маці ў Манчэстары, Англія.

Ад нашае Парафіі Сабору Сьв. Кірылы Тураўскага ў Брукліне, а таксама і ад другіх дэлегатаў і гасьцей прысутных на 3-ім Саборы БАПЦ, асьмелюся шчыра Вам усім падзякаваць за Вашую так шчырую гасьціннасьць, якую Вы выявілі пад час нашага пабыту на 3-м Саборы БАПЦ.

Мы вельмі ўдзячныя за тое, што Вы нас так удала закватэравалі, дзе мы мелі выгодныя начлегі, смачна падрыхтаваныя пасілкі, дзьве багатыя бяседы для ўсіх прысутных у царкоўнай залі, а таксама дармовую камунікацыю. Усім гэтым Вы заашчадзілі шмат грошай прыежджым і разам дапамаглі так удала адбыцца Сабору.

Будзем верыць, што Бог пазволіць за 6 год гасьціць Вас на 4-м Саборы ў нас у ЗША. Тымчасам хай Бог пашле Вам сілы й духу ў Вашай сямейнай, царкоўнай і агульна грамадзкай працы.

Мы разьехаліся з найлепшымі аб Вас уражаньнямі і ўспамінаць Вас будзем заўсёды добрымі словамі. Дык яшчэ раз Вялікае Вам беларускае дзякуй за Вашую так дбалую гасьціннасьць, за Вашую сардэчную ветлівасьць і за тыя песьні... і „Бывайце здаровы жывіце багата".

Такімі мы павінныя быць усе беларусы. Нам трэба паважаць адзін другога ды лічыцца з кожным разважаньнем карысным для нашай агульнай беларускай справы.

– Ул. Курыла
Дэлегат 3-га Сабору БАПЦ

„ВАСІЛЬКОВАЕ" ВЯСЕЛЬЛЕ

У нядзелю 23-га верасьня 1984 г. адбылося вясельле Ліды Данілюк з Доналдам Фішэрам. Вянчаў маладых Я.М. Мітрапаліт БАПЦ Ўладыка Ізяслаў у Катэдральным Саборы Сьв. Кірылы Тураўскага ў Брукліне, дзе ў мінулым кіраўніком парафіі быў дзед нарэчанае а. Хведар Данілюк. Узмоцнены хор пад кіраўніцтвам спадарычны Ларысы Курыла прыгожа пяяў шлюбныя песьні ўпяршыню на беларускай мове. У царкве было шмат людзей, сваякоў і прыяцеляў маладых ды іхніх бацькоў. Спадарства Марыя й Барыс Данілюкі прыклалі ўсе стараньні, каб вянчаньне дачкі Ліды было як найбольш урачыстым.

Маладая – Ліда Данілюк ужо шмат год належыць да Беларускага Танцаўнога Ансамблю „Васілёк" ды ўдзельнічае ўсва ўсіх ягоных выступленьнях, як здольная й выдатная танцаўніца. Яе любіць і шануе ўся моладзь і старэйшае грамадзтва за ейную ахвярную нацыянальную дзейнасьць. Маладых-ж сваім прыемным характарам ды прыхільнасьцяй, а нат і памогай у дзейнасьці ансамблю здабыў сабе агульнае прыяньне й сяброўства сярод нашае моладзі й тых старэйшых, што мелі нагоду зь ім сустрэцца. Таму й шмат беларускае моладзі ды й сталых людзей зь Ню Ёрку й ваколіцаў прыйшло на іхні шлюб, каб супольна парадавацца й пажадаць маладым шчасьця ў сямейным жыцьці.

Трэба адзначыць, што сымбаль ансамблю – наш гожы васілёк, уплецены ў букеты маладое й дружак, у кветкавым прыбраньні царквы, вылошкавым колеры сукенкаў дружак ды прышпіленых вясельнікам бутаньерках стаўся матывам гэтага запраўды беларускага вясельля.

Пасьля шлюбу адбылася багатая, вясёлая й поўная ўцехі бяседа ў вадумысловай залі ў Мінэолі, што на Лонг Айлэндзе. Кактэйл і смачны абед, прыемны настрой, музыка й нясупынныя танцы (з агульнай „Лявоніхай") зрабілі гэтае вясельнае прыняцьце адным з найбольш удалых.

А яшчэ сьледам даўняга краёвага звычаю замест паясоў і ручнікоў, якімі ў нас даўней маладая дарыла вясельнікаў, гэтым разам на сталох да ўсіх хіліліся зноў між каласамі нашыя васількі, у аздобленых беларускімі народнымі ўзорамі флянконах, што іх маладая парупілася сама зрабіць. Кожны, хто быў на вясельлі атрымаў гэткі флякончык на ўспамін гэтае радаснае ўрачыстасьці.

Дык дай-жа Божа, каб усё жыцьцё маладых было такое вясёлае й багатае, як іхняе вясельле!

– М. Тулейка

25-ы Юбілей Беларускага Праваслаўнага Прыходу ў Чыкага

(ГРЭЦКАЙ ЮРЫСДЫКЦЫІ)

У нядзелю 20-га лістапада 1983 году Беларуская Праваслаўная Царква Сьв. Юрыя ў Чыкага сьвяткавала свой 25-ці гадовы Юбілей.

Багаслужбы ўзначаліў Чыкагскі грэцкі Япіскап Іаковос з даручэньня Архіяпіскапа Іаковаса, Экзарха Сусьветнага Канстантынопальскага Патрыярха ў Амэрыцы.

Япіскапа Іаковаса й суправаджаючага Яго Архімандрыта Іссая Хранопулоса сябра Царкоўнай Управы М. Латушкін сустрэў у дзьвярах царквы кароткім прывітальным словам з хлебам і сольлю. Япіскап благаславіў сустракаючых, а хор пад кіраўніцтвам рэгэнта парафіі У. Барушкевіча засьпяваў: „Ісполаймы деспота".

Япіскапу Іаковасу саслужылі: Архімандрыт Іссая, Настаяцель прыходу а. Варнава, былы Настаяцель а. Протаіерэй Леў Астроўскі, Протадыякан а. Ільчук В. і дыякан а. Янка Вялюкевіч із Ракфорду.

СьвяточнаяБагаслужба праходзіла вельмі ўрачыста ў залітай сонечным сьвятлом царкве й напоўненай вернікамі. Царкоўны хор падмацаваны харыстамі із Ракфордзкага прыходу Хрыста-Спаса ў якім шмат беларусаў, сьпяваў задушэўна і надхнёна. У ліку сьвяткуючых была вялікая група гасьцей із Ракфорду і другіх асяродкаў.

З навучальнымі пропавядзямі выступаў Япіскап Іаковас і Арх. Іссаія, якія заклікалі праваслаўных беларусаў і ўсіх праваслаўных сьмела паказаць сьвету свае праваслаўныя традыцыі й культуру, якія тут зьяўляюцца часткай кангламэрату амэрыканскай нацыі.

Пад час Багаслужбаў Япіскап Іаковас урачыста ўзьвёў а. Варнаву ў сан Архімандрыта, а парафіяна А. Пілецкага нагарадзіў стіхірам.

За стойкасьць у Хрысьціянскай Веры й усебаковую ахвярнасьць для Беларускай Праваслаўнай Царквы, Япіскап узнагарпдзіў прыхажанаў: Івана Панкевіча, Васіля Пунтуса, Данілу Швэшэля, Івана Дімідіка, Міхася Калініка, Міколу Латушкіна, Кастуся Манжулу, Пятра Нягоду, Анатоля Новіка Косьцю Пупа, Івана Рагалевіча й Івана Зубенку, прыгожа выкананымі Благаславеннымі Япіскапскімі граматамі – такой-жа граматай узнагарадзіў царкоўнага рэгэнта Ўсевалада Барушкевіча, які служыць васемнаццаць гадоў у царкве.

Па заканчэньні літургіі духавенства, госьці й парафіяне сабраліся ў царкоўнай залі на абед падрыхтаваны Сястрыцтвам парафіі.

Закончыўшы літургіі ў сваіх прыходах, прыбылі на ўрачыстасьць і з прывітаньнямі Настаяцель з матушкай прыходу Хрыста-Спаса ў Ракфардзе а. Самуіл Шэрры ды а. Іоан Шоо ад Расейскай Зарубежнай Царквы.

Сьвяточнай урачыстасьцяй кіраваў інж. Іван Касяк. Хвілінай цішыны прысутныя ўшанавалі адышоўшых у вечнасьць.

Прывітаньні ад беларускіх грамадзкіх асяродкаў ЗША і Канады ды ад беларускіх прыходаў і іх Настаяцеляў чытаў сп. Латушкін: ад а. Протапр. Сьвятаслава Каўша, Адміністратара Кансысторы Беларускай Рады Кананічных Беларускіх Прыходаў (Грэцкай юрысдыкцыі – рэд.); ад Прэзыдэнта БЦР др. Мядзейкі; ад Управы Прыходу Еўфрасініі Полацкай у Саўт Рывэры; ад прыходу Кірылы Тураўскага ў Рычмонд Гіл; ад а. Паўла Вялікага Настаяцеля прыходу Еўфрасініі Полацкай у Таронты і ад іхняй Парафіяльнай Управы; ад паасобных грамадзян якія не змаглі ўзяць удзел у Юбілейным Сьвяткаваньні.

Кароткі рэфэрат на тэму дня чытаў сп. М. Латушкін.

На 25-ці Гадовы Юбілей прыход выдаў невялікую ілюстраваную брашуру ілюструючую прабнг жыцьця прыходу.

З прамовамі на банкеце выступалі: Архіяпіскап Іаковос, Арх. Іссая, а. Леў, а. Шэрры, а. Шоо, новаўведзены ў сан Архімандрыта а. Варнава. Ад беларускіх каталікоў у Чыкага вітаў

(працяг на 8-й бачынцы)

© PDF: Kamunikat.org 2018
© Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

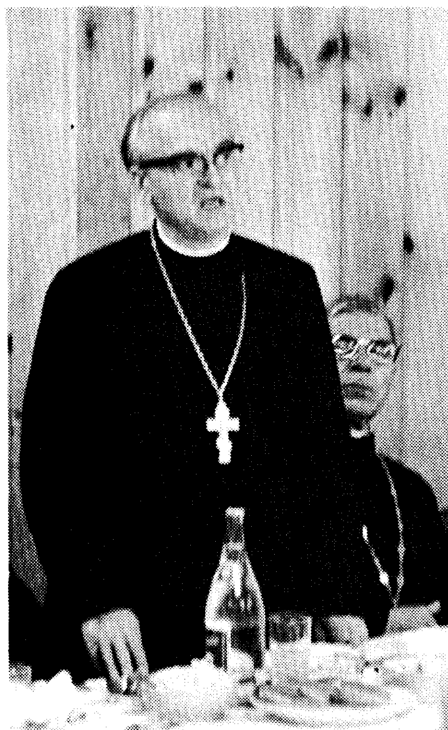
СЬВ. † ПАМ.

Протпрс. а. Др. Аўген СМАРШЧОК

Сябры й Настаяцелі Рады Беларускай Аўтакефальнай Праваслаўнай Царквы ў Вялікай Брытаніі з глыбокім жалем і смуткам выражаюць найсардэчнейшыя і найшырэйшыя спачуваньні асірацелай Матушцы Зоі зь сямейкай.

Хай лёгкім пухам Яму будзе Бэльгійская зямелька на Вечную Памяць!

Мітр. Прат. а. Янка Абабурко
Прт. а. Ян Пекарскі
Рада БАПЦ у Вялікай Брытаніі

ПРОТАПРАСЬВІЦЕР БАПЦ ДР. АЎГЕН СМАРШЧОК
29–IX–1914 –– 5–X–1984

(Архіўная фатаграфія з 2-га Сабору БАПЦ, 27-29 травеня 1972 г.)

Па волі Божай, 5-га кастрычніка сёлета неспадзявана адыйшоў на вечны супачынак Протапрасьвіцер Беларускае Аўтакефальнае Праваслаўнае Царквы Др. Аўген Смаршчок.

Беларуская Аўтакефальная Праваслаўная Царква на Чужыне страціла выдатнага пастыра й беларускага патрыёта.

Айцец Протапрасьвіцер Аўген Смаршчок нарадзіўся 29-га верасьня 1914 году ў м.Зэльва к.Ваўкавыскага, Слонімскага павету на Беларусі. Сын селяніна (настаўніка) і сваяк вядомае беларускае паэткі Ларысы Геніюш. Пачатковую школу скончыў у Зэльве ў 1929 годзе, пасьля чаго паступіў у Сьвіслацкую Настаўніцкую Сімінарыю якую скончыў у 1934 годзе.

У выніку Другое Сусьветнае вайны апынуўся ў Заходняй Нямеччыне, дзе прадаўжаў сваю асьвету, закончыўшы філязафічны факультэт Марбурскага Унівэрсытэту ў ліпені 1950 году. 16–га жніўня гэтага-ж году ажаніўся з Зояй Жэлязоўскай. Будучы беларускім праваслаўным патрыётам, бачачы вялікую патрэбу сьвятарства для адроджанае Беларускай Аўтакефальнай Царквы на Чужыне, пастанавіў прыняць Ярэйскі сан, здаючы сабе справу з цяжкасьцяў ахвярнае працы на пастырскай ніве служэньня Богу й свайму Беларускаму Народу. Чын пасьвячэньня ў сан Ярэя выканаў Епіскап Беларускае Аўтакефальнае Праваслаўнае Царквы Васіль (Тамашчык) у Украінскай Аўтакефальнай Праваслаўнай Царкве ў Мюнхане. Пасьля гэтага, Айцец Аўген з Матушкай выехалі ў Бэльгію, дзе ён распачаў пастырскую дзейнасьць Беларускае Аўтакефальнае Праваслаўнае Царквы сярод аселеных там беларусаў і іншых праваслаўных. Матушка Зоя, маючы дыплём фармацэўта атрымала працу па сваёй спэцыяльнасьці, што складала падставу матэрыяльнага жыцьця сям'і. У тым часе ў бэльгійскім горадзе Лювэне знаходзілася значная колькасьць беларускіх праваслаўных студэнтаў, дзе а.Аўген меў капліцу дзе адбываліся нармальныя Божыя службы. Царкоўным студэнцкім хорам кіраваў вядомы беларускі кампазытар Мікола Равенскі, што зьяўлялася прыцягваючым мамэнтам большае прысутнасьці на багаслужбах адпраўляных айцом Аўгенам.

Па пэўным часе а.Аўген распачаў далейшыя студыі на атрыманьне навуковае ступені доктара, пасьля чаго пэвен час выкладаў на Унівэрсытэце.

За сваю 34 гадовую ахвярную службу а.Аўген быў узнагароджаны епіскапскімі Ўзнагароднымі Граматамі й найвышэйшым сьвятарскім санам Протапрасьвіцера, ды быў прызначаны Кіраўніком Беларускае Аўтакефальнае Праваслаўнае Царквы на Заходнюю Эўропу.

Глыбока спачуваючы дарагім Матушчы й сыном Андрэю й Пятру ў іхнім цяжкім горы й смутку ў страце Айца Протапрасьвіцера Аўгена, мы будзем маліцца й прасіць Госпада нашага Ісуса Хрыста, каб Ён Дабратлівы прыняў душу адышоўшага ў Сваё Валадарства Нябеснае. Вечная Памяць!

– Протапрасьвіцер Васіль Кендыш

Сабор Б.А.П.Ц.

(працяг з 5-й бачынкі)

(„Хрыстос васкрэсе...") прапяянай усімі, пасьля чаго ў дзелавой атмасфэры Сабор перадыскутаваў і прыняў прадстаўленыя Рэзалюцыйнай Камісіяй дзьве рэзалюцыі: адну агульнага характару, даволі кароткую, і другую, шмат даўжэйшую, у справе дысыдэнцкіх парахвіяў. У арганізацыйных справах найбольш часу і ўвагі дэлегаты прысьвяцілі разгляду цяжкой фінансавай сытуацыі нашай Сьв. Царквы. Усе згадзіліся з тым, што адзінае рэальнае лякарства на гэту біду ляжыць у павышанай ахвярнасьці ўсіх, каму дарагая родная Царква.

Каля гадзіны 1-ай па паўдні ўсе прысутныя (а трэба прызнаць, што ніхто з дэлегатаў не пакінуў Сабору раней!) у шчырай малітве ўдзячнасьці дзякавалі Ўсемагутнаму за тры дні памысна праведзеных нарадаў у духу поўнага зразуменьня крытычнага мамэнту ў жыцьці нашай Сьвятой Царквы. Падзякаваўшы ад імя ўсіх гаспадаром за дасканала зарганізавалае прыняцьце дэлегатаў і гасьцей Уладыка Мітрапаліт на гэтым зачыніў Трэйці Звычайны Сабор БАПЦ. Разьвітваючыся ўсе пажадалі ўзаемна спаткацца ў лепшых абставінах на Чацьвертым Саборы ў 1990 годзе.

NEW YORK
REAGAN-BUSH '84
The President's Authorized Campaign Committee

Dr. Roger Horoshko
9–06 Parsons Blvd.
Whitestone, N.Y. 11357

November 9, 1984

Dear Friend:

It has been a wonderful experience to work with you as Co-Chairman of the Byelorussian Americans for Reagan-Bush '84. We can be proud that our efforts were rewarded in the results on Election Day!

I hope our fruitful relationship will continue and grow in years to come for the mutual benefit of the Republican Party, its Candidates, and our friendship.

I know that the Campaign Team joins me in thanking you for all your hard work for Victory.

Wih my personal best wishes, I am,

Sincerely yours,
Alfred Hong
(Chairman New York State Republican Heritage Council)

For the Byelorussian-American Republican Club of New York, the busy Presidential campaign season was highlighted by a rally and a banquet held on Oct. 28, 1984, in the Chinatown in New York. More than 500 persons attended the affair which, in addition, featured folk art, music and dance by the nationality groups. It is regretable that Byelorussian dissidents sabotaged the proposed Byelorussian folk presentation.

Photographs depict: (ABOVE) Alfred Hong, Chairman of the New York State Republican Heritage Groups Council and R. Horoshko, Chairman of the Byelorussian-American Republican Club of New York, at the podium. (BELOW) From left to right: Mrs. Alfred Hong, State Senator Roy Goodman, an unknown woman, R. Horoshko and Michael Sotirhos, Chairman of the National Republican Heritage Groups Council.

25-Ы ЮБІЛЕЙ

(працяг з 7-й бачынкі)

др. В. Рамук. Ад Украінскага Кангрэсавага Камітэту Амэрыкі і „Сэкюрыты савінг анд лоан асоцыэйшан" вітаў Юліян Куляс.

На заканчэньне афіцыйнай часткі праграмы сп. І. Касяк падзякаваў Япіскапу і ўсяму духавенству, гасьцям, асабліва ракфордцам, парафіянам-казакам і ўсім прысутным. Малітвай была закончана ўрачыстасьць.

Пасьля заканчэньня, знаёмыя сустракаліся, іншыя сьпявалі беларускія песьні – заля дыхала беларускасьцю. Людзі весяліліся й адпачывалі каб у наступны дзень з новымі сіламі спаткацца із штодзёнымі жыцьцёвымі праблемамі рэальнага жыцьця.

– М. Латушкін

АЙЦЕЦ РАДЭНКОВІЧ ВЯРНУЎСЯ ДА СЭРБСКАЕ ЦАРКВЫ

25-га верасьня г.г. Мітрафорны Протаерэй Гадзі Александар Радэнковіч атрымаў ад Мітрапаліта БАПЦ Ізяслава Адпускную Грамату і вярнуўся да Вольнае Сэрбскае Царквы.

Айцец Радэнковіч і ягоная сэрбская парафія Сьв. Вялікамужаніка Георгія ў Барбентоне, Огае, належала да БАПЦ ад 26-га ліпеня 1980 году.

Адшчэпніцкія інтрыгі ня мінулі а. Радэнковіча. Ашуканствам і фальшам адшчэпнікі ўпісалі а. Радэнковіча і ягоную парафію да свайго адшчэпніцкага „сабору" ў Гайленд Парку, дзе а. Радэнковіч ніколі ня быў і за што пазьней перапрошваў Мітрапаліта (гл. б.4).

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018